

Medlem i, at man vistnok bør stille sig meget betænkkelig, meget tvivlende overfor et Lovforslag som dette. Hvis det skulde blive vedtaget, og hvis alle disse Rogierier, denne Kreditforening osv. blev oprettede, tror jeg at det, dersom Forsøget mislykkedes, vilde, som der blev udtalt under Forhandlingerne i Kolonialraadet i November Maaned, blive til Odelæggelse for Den. Paa den anden Side kan der neppe være nogen Tvivl om, at dette vil være til megen Odelæggelse for den, dersom der ikke bliver hjulpen paa den, og det kunde da hende, at den danske Statskasse dog tilsidst kom til at gjøre Offre, som maaste ikke vilde være mindre betydelige. Den Plan, som her foresligger, er overordentlig varmt anbefalet af den vestindiske Gouvernør, men det forekommer mig, at det ikke er tilstrækkeligt. Guvernøren har kun været saa kort berøvet, og det vilde derfor vistnok have været ønskeligt, om man ogsaa havde ligesaa kraftige Anbefalinger fra andre Sider. Hvad jeg i Serdeleshed mener, man burde lægge Vægt paa, var, at man havde paa rede Haand Anbefalinger fra selve de Folk, som ere mest interesserede i et slikt Foretagende, nemlig Planterne. Jeg har netop af den Grund gjort mig Umage for at finde Noget i saa Henseende i Kolonialraadets Forhandling; thi der findes jo i dette Raad adskillige Plantere, men jeg maa tilstaa, at jeg egentlig ikke har kunnet finde en saa overordentlig stærk Stemmning for denne Plan. Ved selve den Afstemning, som efter min Mening var den mest afgjørende — den saaldt ikke paa Sagens endelige Trin, men noget tidligere — var Forholdet saavidt jeg kan se saaledes, en af Kolonialraadets 18 Medlemmer vare to fraværende, to stemte ikke, to stemte imod og kun 12 for Sagen, men af disse 12 vare 4 Rongevalgte, og jeg tror ikke, at man, naar det gjælder om at faae Befolkningens Mening at vide, bør lægge altfor megen Vægt paa disse 4 Stemmer. Dernæst vil jeg gjøre opmærksom paa, hvad der er udtalt af en af de Plantere, som afholdt sig fra at stemme. Han mente, at man burde gaa meget forsigtig tilværks, og henstillede, om man ikke i Stedet for strax at skride til Anlægget af to Jællestogierier skulde indskrænke sig til at anlægge eet. Dertil vilde man ikke behøve den omtalte store Sum, og man vilde maake endog, som det senere blev oplyst, kunne undvære den Savant, her forlanges. Naar man da havde set, hvorledes det gik med det ene Rogier, kunde man altid senere gaa videre, og dette vilde desuden have den Fordel, at man, saafremt der mulig skulde vise sig Feil, ved Maskinerne og Indretningen af Rogieriet, kunde rette dem, naar man vilde gaa videre. Det var nærmest denne Tanke, jeg ønskede at frembrage, fordi det forekommer mig, at man, hvis man overhovedet skal gjøre Noget i denne Sag, i ethvert Tilfælde ikke bør gaa videre. Med Hensyn til adskillige Enkeltheder i Lovforslaget, som ere berørte af den ærede foregaaende

Taler, kan jeg henholde mig til, hvad han har udtalt.

Sørensen: Det er jo en meget sørgelig Udsigt, der her er stillet fra St. Croix, og som man faar Indtrykket af ved at gjenmæle disse Bemærkninger. Man føler derved stærk Opfordring til at bringe nogen Hjælp, hvis det virkelig er muligt at gjøre dette, men at disse Jællestogierier, som her ere foreslaaede, skulde kunne bidrage noget Bæsteligt til Forbedring af disse Ders Tilstand, har jeg ikke kunnet blive overbevist om ved at gjenmæle Motiverne, hvori der ikke indeholdes store Oplysninger herom. Jeg har da ogsaa gjenmælet de skrevne Bilag, som følge med, hvilke ere meddelte af en Teknifer, der har været udsendt for at undersøge Forholdene, og som har besøgt baade denne O og flere af de omliggende. (H. Nielsen: Hvor ere de skrevne Bilag?) De findes i Bureauet. Det forekommer mig, at det deraf fremgaar, at disse Jællestogierier paa enkelte af Derne, hvor der har været oprettet saadanne, have medført ikke saa Vanskeligheder, idet nogle af dem have været helt overbeholdede, medens andre have været anlagte paa saadanne Steder, at de havde maattet staa ledige saa meget, at Driftsomkostningerne have optaget en altfor stor Del. Det vil derfor være af stor Betydning, at disse Rogierier blive anlagte paa saadanne Steder, at de baade kunne have Arbejde nok og ikke blive helt overleesede. Hvorvidt de Steder, hvorpaa man her har tænkt, at Jællestogierierne skulle anlægges, ere passende, kan jeg naturligvis ikke have nogen Mening om, men af det, jeg har set anført fra adskillige andre Der, som Teknikeren har besøgt, er det af væsentlig Betydning, at det Opland, som findes, virkelig kan bringe dem en saadan Tilførsel, at de kunne holdes saaledes i Arbejde, at Driftsomkostningerne ikke skulle sluge altfor Meget, medens det paa den anden Side er naturligt, at de, for at de skulde kunne betale sig, maa faae stærk Tilflutning. Motiverne give Oplysning om, at $\frac{2}{3}$ af Plantageeierne have givet Løfte om og forpligtet sig til at levere alle deres Sufferør til Rogierierne, men dersom Dyrkingen ikke gaar fremad, dersom den maaste komme til at gaa tilbage, er det endda et stort Spørgsmaal, om saa store Anlæg i det Hele ville kunne betale sig. Man faar nogen Tvivl derom, naar man ser, at de Vedkommende benytte sig saa lidt og saa daarligt af de Maskiner og de Redskaber, de for Liden have. Som det synes at fremgaa af de Oplysninger, Teknikeren har givet, er der andre Der, hvor der heller ikke findes Jællestogierier, og hvor Forholdene i det Hele ikke engang ere saa gunstige som paa St. Croix, men hvor der derimod anvendes en ganske anden Omhu og Kraft, og hvor Udbyttet i det Hele bliver langt større. Dette vækker hos mig en stærk Tvivl om, at der, saalænge man ikke paa